

АДМІНІСТРАТИВНО-ПРАВОВИЙ СТАТУС ДЕРЖАВНИХ СЛУЖБОВЦІВ ТА ОСНОВНІ ФОРМИ НАДАННЯ ЇМ СОЦІАЛЬНОГО ЗАХИСТУ В УКРАЇНІ

Закон «Про державну службу» не дає розгорнутого поняття державних службовців, констатує, що до них належать особи, які займають посади в державних органах та їх апараті й мають відповідні службові повноваження. Наведене поняття звужує коло осіб, що належать до державних службовців.

Актуальність даного питання пояснюється наявністю великої кількості протиріч та розходжень з боку законодавчої бази та практичного застосування принципів та понять, які стосуються проходження державної служби та соціального захисту державних службовців з боку держави.

У спеціальній літературі державні службовці розглядаються у широкому розумінні. Відповідно до цього державним службовцем визнають особу, яка в порядку, встановленому правовим актом, займає посаду в державній організації – органі державної влади, на підприємстві, в установі, організації (тільки б вони були засновані на державній власності).

Адміністративно-правовий статус державних службовців складається з основних прав та обов'язків та прав службовців. Основою для розгляду прав, обов'язків та обмежень державних службовців є положення Закону України «Про державну службу».

Основними ознаками державного службовця є: посада в державних органах та їх апараті; професійна діяльність щодо практичного виконання завдань і функцій держави; отримання за це заробітної плати за рахунок державних коштів.

Залежно від характеру повноважень, що визначають роль і ступінь участі державних службовців у здійсненні державно-владних функцій, вони поділяються на керівників, спеціалістів і виконавців.

Формами надання соціального захисту державним службовцям є наступні, що перераховані нижче.

Державним службовцям надається щорічна відпустка тривалістю 30 календарних днів, якщо законодавством не передбачено більш тривалої відпустки, з виплатою допомоги для оздоровлення у розмірі посадового окладу; службовцям, які мають стаж роботи в державних органах понад 10 років, надається додаткова оплачувана відпустка тривалістю до 15 календарних днів; забезпечуються житлом із державного фонду; надається земельна ділянка та безвідсотковий кредит на строк до 20 років; державні службовці та члени їх сімей, які проживають разом з ними, користуються у встановленому порядку безплатним медичним обслуговуванням у державних закладах охорони здоров'я. Пенсія державним службовцям виплачується за рахунок коштів Пенсійного фонду України.

Таким чином, можна зробити висновок, що держава зі свого боку надає допомогу усім категоріям державних службовців під час проходження служби та після її закінчення, і у різних життєвих ситуаціях можна спиратися на основні положення, які мають місце згідно діючого законодавства.

Гринько Т.
НТУ «ХПИ»

ЮВЕНАЛЬНАЯ ЮСТИЦИЯ В УКРАИНЕ

Ювенальная юстиция (лат. *Juvenālis* – юношеский; лат. *jūstitia* – правосудие) – система учреждений и организаций, осуществляющих правосудие по делам о правонарушениях, совершаемых несовершеннолетними. Система ювенальной юстиции (далее ЮЮ) является надгосударственной структурой при ЮНИСЕФ, которую финансируют фонды Сороса и Т. Тернера. Закон о ЮЮ оформлен как криминальный по вопросам несовершеннолетних.

Ювенальное уголовное право является «восстановительным правосудием» и имеет охранительный характер. Сама идея ювенальной юстиции хороша, ведь теоретически она призвана защищать права детей и подростков, однако, на деле многочисленные факты свидетельствуют, что система не лишена ошибок. Ведь в основу ЮУП заложена идея не наказания, а примирения преступника и жертвы преступления, возмещения ущерба, причиненного преступлением. Это естественным образом ведет к вседозволенности, когда подросток ощущает, что ему все можно.

Известны случаи, когда ювенальные суды лишали родительских прав родителей безо всяких на то оснований, что приводило к массовым акциям протеста. Во многих странах основной принцип действий – забрать ребенка из семьи, а потом разбираться. Поводом может послужить анонимный сигнал соседей или учителей, отказ от прививок, недостаточное количество продуктов в холодильнике, жилье, требующее ремонта или разбросанные игрушки. При этом не рассматривается перспектива передать детей на воспитание бабушкам, дедушкам, дядям или тетям, т. к. это не выгодно системе. Отменить постановление ювенального суда может только Страсбургский суд.

Под деятельность ЮЮ в Европе был принят закон об усыновлении детей гомосексуальными парами, а также введение гендерного воспитания, начиная с детских садиков. Гендер – это социальный пол, то есть не важно, кем ты рождаешься, а важно, кем ты себя чувствуешь. В украинском учебнике «Основы теории гендера», который в 2004 году был рекомендован Министерством образования и науки Украины, указано, что существует минимум пять гендеров, которые равны и должны быть приняты обществом: женский, мужской, гетеросексуальный, гомосексуальный, транссексуальный. В Европе и Америке, где гендерная политика уже действует много лет, в садиках запрещаются сказки, в которых девушка влюбляется в прекрасного принца. С целью пропаганды гомосексуализма была создана сказка «Король и Король», в которой принц влюбляется в юношу. Считается нарушением прав ребенка не